

בלומה = בלומק'ה
לאט. כל דבר לאט. והרבה.

בלומה היתה מהלכת בינינו לאט. שואלת לשלומינו. בצנעה. בשקט.
יושבת במתפרה ומגלה לולאות לכפתורים - כמו מכסה לסיר.
לאט, בשקט, בצניעות.

בלומק'ה קראו לה החברות שלה, באיחוד ובמיוחד.
לאט, לאט - בנשימות קצובות ומוקצבות - הקימה משפחה יפה.

דיתה - בת בכורה אהובה ואוהבת.
אברהמיק - בן מסור וחובק.

פנינה ז"ל = פנינה, לה שלי - כך קראה לה - שנפטרה צעירה
והשאירה את בלומה - בוכה.

בוכה בחגים, בוכה בשמחות, בוכה ומקוננת על גוזל -
שעף לפני זמנו.

לאט. כל דבר לאט. והרבה. הרבה משפחה.
הרבה נכדים.

הרבה חברות.

הרבה מ-שולם ז"ל. והרבה סבל.

והרבה כאב. והרבה כפות ידיים של "בית-אחדות" - שעטפוה וחיבקנה
ונפרדו ממנה.

לאט. כל דבר לאט. בצניעות. בשקט והרבה.

השארית לנו בבית - באשדות תכלת.

בעינינו של הנכדות. תכלת. הרבה תכלת.

ועכשיו. פרידה איטית.

לאט. לאט לך. שלום לך בלומק'ה.

מבית אשדות-יעקב-איחוד

משרה ל'ה שרון

